

Bilag 2.

Udkast til sundhedsstyrelsens cirkulære om lægernes medvirken i forbindelse med bekæmpelse af kønssygdomme.

Til landets læger.

Ved lov nr. 00 af 00. 1973 om bekæmpelse af kønssygdomme, der træder i kraft den 1. juli 1973, er lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme med senere ændringer ophævet. Loven og bemærkningerne til lovforslaget er aftrykt som bilag 1.

Et af indenrigsministeriet i medfør af lovens § 9 udfærdiget cirkulære af 00. 1973 om vejledende retningslinier for organisationen af bekæmpelse af kønssygdomme er aftrykt som bilag 2.

I medfør af lovens § 7 fastsætter sundhedsstyrelsen herved følgende nærmere regler om lægernes medvirken ved bekæmpelse af kønssygdomme:

Almindeligt.

Det grundlæggende synspunkt ved bekæmpelsen af kønssygdomme er i det hele det samme, som gælder ved bekæmpelse af andre smitsomme sygdomme: gennem oplysningsvirksomhed overfor offentligheden og information af den enkelte patient at begrænse udbredelsen; ved hurtig diagnostisering og effektiv behandling, herunder efterkontrol, at bryde smittekæden og ved omhyggelig smitteopsporing af finde øvrige smittede for ved behandling af disse at hindre videre udbredelse af sygdommen. Ved diagnostiseringen af kønssygdom er det en forudsætning, at der foretages bakteriologisk og serologisk undersøgelse; særligt bemærkes, at det for at stille diagnosen: gonorrhé er det nødvendigt, at der foreligger en bakteriologisk undersøgelse (mikroskopi og/eller dyrkning). Resistensbestemmelse vil ofte være af betydning for behandlingen. Man skal i øvrigt gøre opmærksom på, at undersøgelser, der udføres i forbindelse med

denne lov, som hidtil foretages vederlagsfrit af statens seruminstitut.

Når diagnosen foreligger, må der iværksættes optimal behandling. Såfremt lægen af særlige grunde finder det indiceret at indlede behandling, inden diagnosen er verificeret, er det vigtigt, at der tages prøver til bakteriologisk og serologisk undersøgelse, inden behandling gives, og at der foretages behørig efterkontrol.

Information af patienten.

Når en person, der lider af eller må formodes at lide af kønssygdom, modtages, skal der gives ham fornøden information såvel mundtligt som ved udlevering af foreliggende oplysende materiale om kønssygdommens karakter og dens smitemåder.

Lægen kan, såfremt han skønner det nødvendigt, orientere patienten om dennes pligt til at lade sig undersøge og behandle for kønssygdom, og om, at patienten udsætter sig for, at embedslægen vil blive underrettet med henblik på at give pålæg herom m. v., såfremt patienten ikke lader sig undersøge eller behandle.

Det skal endvidere pålægges patienten at afholde sig fra samleje eller andet kønsligt forhold, indtil den behandlende læge eller en anden læge overfor ham erklærer smittefaren for ophørt.

Det er en forudsætning for undersøgelse og behandling og for smittekontaktopsporingen, at patienten giver lægen oplysninger om sine data, herunder navn, fødselsdag og bopæl. Er det ikke muligt at formå patienten vil at give disse oplysninger, er lægen berettiget til at nægte at tage pågældende i behandling. Han skal i så fald indberette herom til den stedlige embedslægeinstitution og medgive de oplysninger, han er i